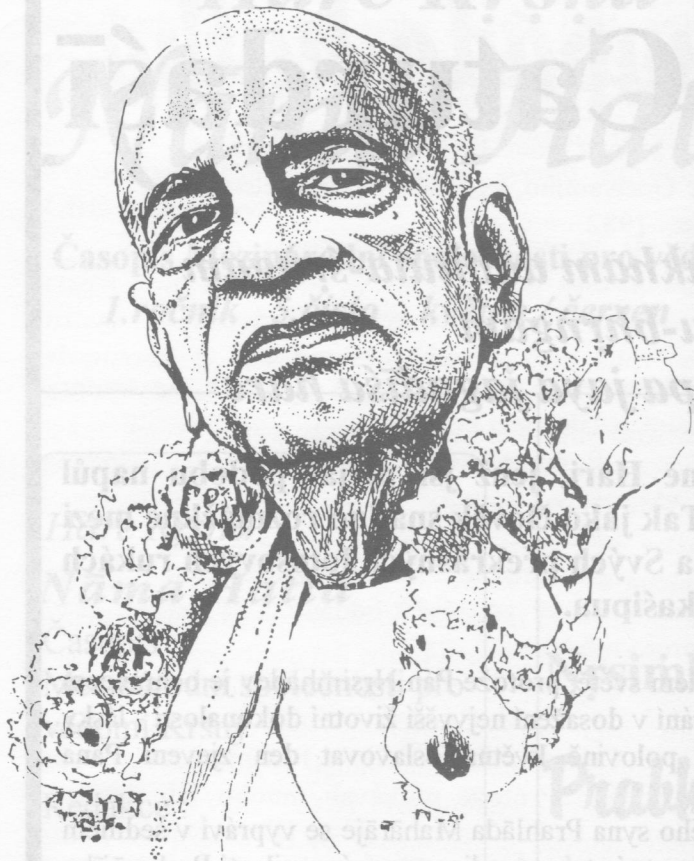

Časopis Mezinárodní společnosti
pro vědomí Kršny

5 květen / červen 1995
• číslo 1. ročník

NAMA

HATTA

NP 1808/199 z dne 16. 8. 1994

Křížovka a kalendář

13.5.1995 - den zjevení Pána Nṛsimhadevy

Nṛsimha Caturdaśī

*tava kara-kamala-vare nakham adbhuta-śṛṅgam
dalita-hiraṇyakaśipu-tanu-bhṛṅgam
keśava dhṛta-narahari-rūpa jaya jagadīśa hare*

Ó Keṣavo! Ó Pane vesmíru! Ó Pane Hari, jenž jsi přijal podobu napůl člověka a napůl lva! Všechna sláva Tobě! Tak jako člověk snadno rozmáčkne mezi nehty vosu, Ty jsi Svými úžasnými nehty na Svých překrásných lotosových rukách roztrhl vose podobné tělo démona Hiraṇyakaśipu.

Tuto píseň zpívají každý den Vaiṣṇavové na celém světě, protože Pán Nṛsimhadev je ochráncem Svých oddaných a odstraňuje překážky, které nám brání v dosažení nejvyšší životní dokonalosti - lásky k Bohu. Oddaní na celém světě budou tedy v polovině května oslavovat den zjevení Pána Nṛsimhadevy.

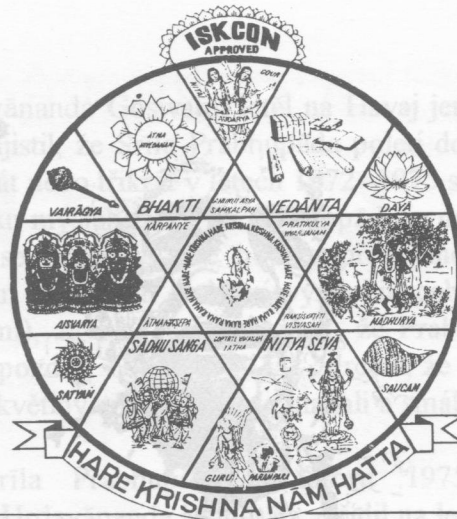
„Příběh Hiraṇyakaśipu a jeho velkého oddaného syna Prahlāda Mahārāje se vypráví v sedmém zpěvu Śrīmad-Bhāgavatamu. Hiraṇyakaśipu byl po hmotné stránce velice mocný a milostí Brahmājīho se považoval za nesmrtelného. Brahmājī mu odmítl udělit požehnání nesmrtelnosti, neboť ani on sám není nesmrtelný. Hiraṇyakaśipu však od Brahmājīho získal oklikou takové požehání, které se téměř vyrovnalo nesmrtelnosti. Měl jisté, že ho nezabije žádný člověk ani polobůh, ani žádná známá zbraň, a že nezemře ve dne ani v noci. Pán se ovšem zjevil v inkarnaci napůl člověka a napůl lva, kterou si materialistický démon jakým byl Hiraṇyakaśipu nedokázal představit, a démona zabil, přestože žádné požehnutí Brahmājīho nebylo porušeno. Zabil ho na klíně, takže to nebylo ani na zemi, ani ve vodě, ani ve vzduchu. Roztrhal ho Svými drápy, které se nepodobaly žádné lidské zbrani, což se vymykalo Hiraṇyakaśipuově představitosti. *Hiraṇyakaśipu* znamená doslova „ten, kdo vyhledává zlato a měkké lože“, což je konečným cílem všech materialistů. Tito démonští lidé, kteří nemají žádný vztah k Bohu, bývají postupně stále pyšnější na své hmotné úspěchy a začínají vyzývat autoritu Nejvyššího Pána a mučit oddané. Prahlāda Mahārāja byl shodou okolností synem Hiraṇyakaśipu a jelikož byl velkým oddaným, jeho otec ho mučil, jak nejlépe uměl. V této vyhrocené situaci Pán sestoupil v podobě Nṛsimhadeva a tohoto nepřítele polobohů, Hiraṇyakaśipu, zabil způsobem, jaký si démon nedokázal představit. Všemocný Pán vždy zmaří materialistické plány bezbožných démonů.“

Takto Śrīla Prabhupāda ve Śrīmad-Bhāgavatamu (2.7.14) ve výkladu zkráceně popisuje důvod zjevení Pána Nṛsimhadeva, ochránce oddaných. Všechny oddané a přátele Kṛṣṇy i další zájemce srdečně zveme do kteréhokoliv z našich středisek na oslavy zjevení Pána Nṛsimhadeva, plné naslouchání o těchto a dalších zábavách Nejvyšší Osobnosti Božství, Śrī Kṛṣṇy a zpívání:

Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare
Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare

Hare Kṛṣṇa Nāma Hatta

Časopis Mezinárodní společnosti pro vědomí Kṛṣṇy
1. ročník 5. číslo květen / červen 1995

Hare Kṛṣṇa

Nāma Hatta

Časopis

Mezinárodní společnosti pro
vědomí Kṛṣṇy

Redakce :

Nāma Hatta

ISKCON

Centrum pro vědecká studia

Jílová 290

Praha 5 - Zličín

155 00

tel: 02-302 12 82

fax: 02-302 16 28

Na tomto čísle spolupracovali:

Mahākīrti dās

Patrapati dās

Aśvahari dās

Mahāmuni dās

Kṛṣṇavallī devī dāśī

Jarda Blažek

Podávání novinových zásilek

povoleno Ředitelstvím pošt Praha

čj. NP 1808/199 ze dne 16.8.1994

Obsah

Nṛsimha Caturdaśī 2

Prabhupāda kathā 4

Zjevení Pána Nṛsimhadevy 6

**Osobní a neosobní pojetí
Absolutní Pravdy** 8

Śrī Māyāpur Dhām 14

Góvindova kuchyně 17

VĚDA

vědecké hledisko (pokračování z č.4) 18

Křížovka a kalendář 20

Prabhupāda kathá

- pokračování vyprávění z knihy Prabhupāda-lilā VII od Satsvarūpy dāse Goswamiho, vydané v nakladatelství Gita-Nagari Press, 1982

Posluchači okamžitě přijali autoritu a učenost Śrīly Prabhupādy a kladli inteligentní otázky. Na závěr Prabhupādovy řeči povstali a aplaudovali. Jeden člen představenstva spontánně oslavoval Prabhupādu a oceňoval jeho logiku a učenost. Členové lóže se rozhodli dát Śrīlovi Prabhupādovi peněžní příspěvek, poslali dokola košík a sbírku předložili Śrīlovi Prabhupādovi.

Jen několik oddaných se mohlo zúčastnit setkání, ale když se vrátili do chrámu, jeden z nich řekl ostatním: „Prabhupāda měl správnou odpověď ve správnou chvíli, kdykoliv se ho zeptali na filozofii, na život, na cokoli! Všichni byli ohromeni.”

7. června
středa

Ve středu odpoledne Śrīla Prabhupāda opustil Mexico City a odletěl do Puerto Vallarta na pacifickém pobřeží. Danny, bohatý řidič závodních aut a přítel oddaných z chrámu v Mexico City, vlastnil luxusní vilu v horách s pohledem na oceán. Pozval

Śrīlu Prabhupādu a několik oddaných, aby tam strávili několik klidných dní před tím, než Śrīla Prabhupāda poletí do Los Angeles.

Soused měl krávy a oddaní jednu přivedli ukázat Śrīlovi Prabhupādovi. „Proč berou od krávy mléko a potom ji zabijí?“ zeptal se Prabhupāda. „Já vám také dávám každý den něco cenného, ale jednoho dne, až vám nebudu moci už nic dát, položíte mi nůž na krk. To není správné.”

Po přehánce se nebe vyjasnilo. Śrīla Prabhupāda seděl venku na terase až do západu slunce, jeho žáci se posadili u jeho nohou a zpívali. Atmosféra byla klidná a nad řadou palem mohli

oddaní vidět slunce klesající do moře. Se soumrakem začali štípat komáři.

„Prabhupādo,“ zeptal se Citsukhānanda, „vás neštípají komáři?”

„Ne.“

„Mě hrozně,“ řekl Citsukhānanda. „Nejspíš proto, že vy jste čistý oddaný a já nejsem čistý, proto mě štípou.“

„Možná,“ řekl Prabhupāda. „Tady si mě váží, ale v Káľkatě nedělají rozdíly.“

Oddaní položili Śrīlovi Prabhupādovi otázky o kázání. Protože potkávali mnoho lidí, kteří se zabývali hatha-yogou, ptali se, jak změnit mysl lidí. Prabhupāda řekl: „Nechte je, ať si to dělají. Zaměstnejte je také ve službě a oni se očistí.”

Další oddaný se zeptal: „Śrīlo Prabhupādo, lidé se mě vždycky ptají, jestli jsem byl v Indii. Myslím si, že když učím jógu, měl bych jet do Indie.“

„Jen jim řekni, že Indie přišla za tebou,“ odpověděl Śrīla Prabhupāda.

Oddaní se na Prabhupādu podívali s velkým obdivem. Ano, Prabhupāda byl Indie - zosobněná Indie seděla před nimi. Ale on byl víc než jen Indie; byl duchovní svět, všechno, co z duchovního světa znali, a přišel pro ně.

* * *

Śrīla Prabhupāda se vrátil do Mexika v únoru 1975. Během tří let, které uběhly od jeho první návštěvy, se v karibské oblasti a v Jižní Americe otevřelo více středisek. Jeho američtí žáci spolupracovali s místními oddanými na Trinidadu, v Dominikánské republice a na Porto Ricu, aby založili střediska. Také v Caracasu a v Buenos Aires

mnoho lidí kontaktovalo s Prabhupādovými žáky a začali zpívat a číst jeho knihy. V roce 1974 Śrīla Prabhupāda jmenoval Hṛdayānanda Goswamiho GBC pro Latinskou Ameriku a od té doby se začalo hnutí pro vědomí Kṛṣṇy v Latinské Americe rapidně expandovat. Prabhupāda napsal svému novému GBC tajemníkovi:

Tak jako Hansadutta a Bhagavan šli do cizích zemí a zařídili pevný program překládání, tištění a distribuce mých knih sankirtanovými skupinami, ty také najdeš oddané v Jižní Americe, kteří ti budou chtít pomoci v tomto vznešeném projektu, který je pro dobro celého trpícího lidstva. Můj Guru Mahārāja zdůrazňoval tištění a distribuci literatury více než stavění nádherných chrámů a já jsem také tiskl před tím, než jsem měl velké chrámy ve Spojených státech. Takže můžeš následovat ve stopách předešlých ācārjů a neustále jednat podle usměrňujících zásad pro duchovní sílu.

S požehnáním Śrīly Prabhupādy a s intenzivní mladickou energií Hṛdayānanda Goswami neustále cestoval z jedné jihoamerické země do druhé, kázal vzkaz Śrīly Prabhupādy a organizoval distribuci jeho knih ve španělštině a portugalštině. Śrīla Prabhupāda rád slyšel o pokroku svého žáka.

Dostal jsem španělský výtisk Back to Godhead (Návrat k Bohu). Je velmi pěkně udělaný. Tisk je krásný a moc ti děkuji, že děláš tak pěknou práci. Velmi rád slyším, že jsi vydal 100 000 výtisků tohoto časopisu. Teď je dejte každému. Také mě velmi těší, že brzy vyjdou další knihy. Když stihneš vydat Bhagavad-gītu takovou, jaká je ve španělštině a ukázat mi ji při festivalu v Mayāpuru bude to velmi úžasné. Prosim, tiskni co nejvíce knih, to je má skutečná radost. Tištěním těchto knih o naší filozofii vědomí Kṛṣṇy v mnoha různých jazycích můžeme skutečně rozšířit naše hnutí mezi masy lidí po celém světě, zvláště na západě a můžeme doslova změnit celé národy v národy vědomé si Kṛṣṇy. Děkuji ti, že mě zastupuješ v Jižní Americe a zdůrazňuješ důležitost navštěvování ranních a večerních programů a následování všech duchovních praktik. To je potřeba. Bez těchto věcí neexistuje život v oddanosti.

Ve všech svých dopisech Śrīlovi Prabhupādovi ho Hṛdayānanda Mahārāja pokorně žádal, aby navštívil centra v Mexico City a Caracasu, která byla připravena ho přivítat. Prabhupāda odpověděl, že je chce navštívit a udělá to při své příští cestě na západ.

V lednu 1975 Śrīla Prabhupāda odlétal z Bombaye po své obvyklé trase - Hong Kong, Tokyo

a Havaj. Hṛdayānanda Goswami letěl na Havaj jen proto, aby se ujistil, že Śrīla Prabhupāda poletí do Mexika. Dvakrát nebo třikrát v letech 1972 -1975 si oddaní v Mexiku mysleli, že Śrīla Prabhupāda je na cestě. Jednou se stalo, že dvě hodiny před jeho předpokládaným příjezdem (oddaní vyzdobili celý chrám květinami), zavolal jeho tajemník, že Prabhupāda přijede později. Oddaní byli tak zdrcení, že po sobě házeli květiny a hrsti dortu a plakali a smáli se.

Když Śrīla Prabhupāda v únoru 1975 konečně přijel, Hṛdayānanda Mahārāja zařídil na letišti prvotřídní přijetí. Přesvědčil letištní a policejní úředníky, že na Śrīlu Prabhupādu má čekat zvláštní auto hned když sestoupí po schůdcích z letadla, že on a jeho doprovod má být ušetřen přistěhovaleckých a celních formalit a policie na motocyklech má doprovázet jeho auto celou cestu až do chrámu!

Když to všechno Śrīla Prabhupāda uviděl, potěšen se usmál. Byl připraven podstoupit obtíže, ale často si stěžoval na přistěhovalecké úředníky, kteří byli tak neznalí duchovní etikety, že prohlíželi na hranicích sádhu. Někdy je přirovnával k hlídacím psům. „Haf! Haf! Kde máte vízum?“ Dříve mohl sádhu vstoupit i do králova paláce, řekl Śrīla Prabhupāda. Ale Śrīlu Prabhupādu často zdržovali, prohledávali, dávali do karantény a dokonce mu zakazovali vstup do země. Proto bylo správné přijetí mexickou vládou a policií příjemným překvapením. Za zvuku sirén dva motocykly dělaly cestu na dálnici a Śrīla Prabhupāda bohatě ozdobený girlandami seděl na zadním sedadle černé limuzíny, zpíval na svém růženci a diskutoval plány vědomí Kṛṣṇy se svými předními žáky.

Na tuto návštěvu byli oddaní v chrámu plně připravení. Někteří z nich si pamatovali, jak Śrīla Prabhupāda přijel v roce 1972 a našel téměř prázdný chrám; většina oddaných byla na cestě na letiště, aby ho přivítali. Tentokrát nacvičovali na jeho příjezd týdný dopředu.

Tonio Fernandez: Troubili jsme na lasturu, hráli na kartály. Někteří dokonce vylezli na střechu a říkali, že vidí Prabhupādovo auto. Tak jsme cvičili. Měl jsem na starost ozvučení a musel jsem odtamtud běžet k bráně. Bylo předem dohodnuto, kde kdo bude sedět při Prabhupādově přednášce. Ale když Prabhupāda skutečně přijel, někdo zatroubil na lasturu pozdě a všichni oddaní se rozběhli.

(pokračování příště)

A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupáda Zjevení Pána Nṛsimhadevy

V následující přednášce, která byla zaznamenána v roce 1969 v bostonském chrámu ISKCONu, Jeho Božská Milost A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupáda, zakladatel - ācārya Mezinárodní společnosti pro vědomí Kṛṣṇy, vysvětluje význam zjevení Pána Nṛsimhadevy.

Nṛsimhadeva se objevil, aby přesvědčil ateisty, že Bůh neexistuje. (Prabhupáda se směje). Existuje lživá propaganda, že ještě nikdo neviděl Boha. Ale ve skutečnosti vidí Boha každý. Oddaný Ho vidí ve svém srdci, v chrámu, zkrátka všude. Ateista Ho také vidí - když odbije poslední hodina. Prahlāda Maharāja viděl Nṛsimhadeva neustále. To je mahābhāgavata.

Když potřeme svoje oči balzámem lásky k Bohu, budeme Ho schopni takovýma očima vidět. Bůh nemůže být spatřen. Jako například člověk, který má zákal nebo jakoukoliv jinou oční chorobu, nemůže vidět. Stejně tak Bůh je zde, ale protože Ho svými očima nejsem schopen vidět, popírám Jeho existenci. Bůh je však všude.

V hmotných podmínkách našeho života jsou naše oči slepé. Nejen oči, všechny smysly, ale oči obzvlášť. Protože jsme velice pyšní na své oči, říkáme: „Můžete mi ukázat Boha?“ Ale vůbec neuvažujeme o tom, jestli jsou naše oči způsobilé Boha vidět. To je ateismus. Nebereme v úvahu své postavení. Nemůžeme se setkat ani s velkým člověkem, jako je prezident Nixon, a chceme vidět Boha, aniž bychom byli kvalifikováni. To není možné. *Nāhaṁ prakāśaḥ sarvasya yoga-māyā-samāvṛtaḥ*. Kṛṣṇa říká v Bhagavad-gītě: „Nezjevuj se každému. Existuje závoj yogamāyi.“ Yogamāyā nedovolí vidět Boha. Stejně jako my máme podmínku - pokud chce někdo vidět náš chrám, požádáme ho: „Nejdříve si sundejte boty.“ Taková malá podmínka. Podobně, abychom viděli Boha, musíme splnit nějakou podmínku. Ta podmínka je, že dokud nezačnete milovat Boha, Bůh se vám neukáže. Jinak samozřejmě existuje neustále.

Premāñjana-cchurita-bhakti-vilocanena san- taḥ sadaiva hṛdayeṣu. Sadaiva znamená vždy.

Není to tak, že pouze když přijdeme do chrámu, vidíme Boha.

Oddaný vidí Boha neustále. *Sadaiva. Sadā* znamená vždy, dvacet čtyři hodiny denně. To je vědomí Kṛṣṇy. Dával jsem vám příklad ženy, která má milence a je velmi zaměstnaná ve svých povinnostech, ale neustále myslí na svého milence: „Kdy se s ním setkám?“ Tento příklad dává Śrīla Rūpa Gosvāmī - její mysl se neustále zaobírá podobou nebo činnostmi milence. Je-li to možné materiálně, pak když vyvinete lásku k Bohu, v tom okamžiku uvidíte Boha všude, dvacet čtyři hodiny denně. Takové bylo postavení Prahlāda Mahārāje. Neustále viděl Boha, Kṛṣṇu, ale jeho otec Ho neviděl, protože byl ateista. Vyzývavě se ptal: „Kde je tvůj Bůh? Tolik mluvíš o Bohu. Dobrá, dnes ti dám lekci.“ Vzal meč a chtěl zabít vlastního syna. Ateisté jsou tak krutí, že jsou připraveni zabít vlastního milovaného syna, kterému je jen pět let. To je ateismus.

Po smrti otce, který ho tolik mučil, se Prahlād Mahārāja modlí k Nṛsimhadevovi: „Prosím, odpusť mému otci.“ To je teismus. To je rozdíl mezi vědomím Kṛṣṇy a světským vědomím. Lidé vědomí si Kṛṣṇy jsou všichni velmi laskaví.

vāñcha kalpatarubhyaś ca

kṛpā-sindhubhya eva ca

Pronášíte tuto modlitbu - *kṛpā-sindhubhya eva ca*. Vaiṣṇava je oceán milosti. Bez konce. Chci říci, že nemůžete vyčerpat všechnu vodu z oceánu, to není možné. Podobně Vaiṣṇava, oddaný, je oceán milosti. Můžete od něho dostat tolik milosti, kolik chcete; přesto je plný.

Prahlāda Mahārāja je symbolický zástupce Vaiṣṇavů. Nesnažte se ho však napodobovat, ale následovat. Nesnažte se napodobovat: „Prahlāda Mahārāja hodili od vroucího oleje. Zkusím také

spadnout do vařícího oleje." Ne, to je napodobování. Nejdříve se staňte takovými jako Prahlāda Mahārāja, pak to bude možné. Nesnažte se dělat experimenty. (Smích). To není dobré. Ale následujte, snažte se následovat. *Mahājano yena gataḥ sa panthāḥ*. Nemůžeme napodobovat to, co vykonali *mahājanové*, velké osobnosti. Nemůžete je napodobovat, musíte je následovat. Musíte následovat pokyny Kṛṣṇy nebo Jeho představitele, ale nesmíte je napodobovat. Pak poklesnete. *Anuśaraṇa*. Ne *anukaraṇa*. *Anukaraṇa* znamená napodobování; ale *anuśaraṇa* následování.

Co tedy Prahlāda Mahārāja udělal, že máme následovat jeho příklad? Přesto, že ho jeho otec neustále týral, nikdy nezapomněl na Kṛṣṇu. To musíme následovat. Přes

všechny nepříjemnosti a mučení od ateistické třídy lidí nikdy nezapomeneme vědomí Kṛṣṇy. Existuje mnoho příkladů. Pána Ježíše Krista mučili. Byl ukřižován, ale nikdy nesouhlasil s tím, že Bůh neexistuje. To by mělo být naše motto. Toto je následování. Ať jste křesťan, hinduista, nebo cokoli jiného, buďte si vědom Boha. Vědomí Kṛṣṇy znamená být si vědom Boha a za žádných okolností na Něj nezapomenout. Tomu se říká *śaraṇāgati* neboli odevzdání se.

Prahlāda Mahārāja je pod ochranou Nṛsimhadeva. Ateista jako Hiraṇyakašipu, který popíral existenci Boha, vidí Boha v posledním momentě svého života. Ano. Ateista uvidí Boha, ale když Ho uvidí, bude to konec jeho života. To znamená smrt. Ateista uvidí Boha v podobě smrti. A teista, oddaný vědomý si Kṛṣṇy, uvidí Boha dvacet čtyři hodiny denně ve svém srdci. V tom je rozdíl.

Nikdo se nemůže vyhnout smrti. Ateista tedy uvidí Boha také. Popírá-li existenci Boha, uvidí Ho v podobě smrti. V Bhagavad-gītě je vysvětleno, že

čas nás neustále zbavuje našich věcí. To není těžké pochopit. Jako např. můj věk. Je mi sedmdesát čtyři, to znamená, že jsem byl již připraven o sedmdesát čtyři let z celkové délky mého života. Proto by si každý z vás měl uvědomovat, že největším bohatstvím, které jste dostali, je život, délka života. A to je to, o co jsme připravováni. To je zákon přírody. A tím, kdo nás obere naposledy, je smrt. Proto Kṛṣṇa říká: *mṛtyuḥ sarva-haraś cāham*. *Mṛtyu*, neboli smrt, vezme všechno. Vaše vzdělání,

titul, bankovní konto, miliony dolarů, vaše dobré jméno, váš dům, rodinu, přátele, vlast - všechno vezme. Pro ateisty je Bůh toto. Když jim všechno vezme, pochopí: „Ano, Bůh existuje.“ Jako neposlušný občan. Když je uvězněn a tvrdě potrestán, pak si uvědomí, že existuje vláda. Vláda existuje i pro poslušného občana. Ten však využívá výhody vládou nabízené a dodržuje její zákony, takže nemá problémy. Ale ten, kdo říká: „O vládu se nestarám. Jsem svobodný. Budu chodit nahý...“ Jako John Lennon.

(Prabhupáda se směje.) Ukazoval se nahý a vláda to okamžitě zastavila: „Tohle nemůžete dělat.“

Tak se věci mají. Ateistická třída lidí se prohlašuje za svobodné, žádný Bůh, ale to je všechno nesmysl - *mūḍha*. Jsou popsáni jako *mūḍhové*. Prvotřídní hlupáci. *Na mām duṣkṛtiṇo mūḍhā prapadyante narādhamāḥ*. Studujte Bhagavad-gītu. Všechno tam je popsáno - nejnižší z lidí *narādharmové*. Tak jako nejnižší z lidí jsou ateisté, podobně nejvyšší z lidí je ten, kdo si je vědom Kṛṣṇy. Snažte se být tedy nejvyššími z lidí. Svět trpí nedostatkem nejvyšší třídy lidí. Buďte příkladem. To je tedy poučení z dnešní přednášky ke dni zjevení Pána Nṛsimhadevy.

Śrīla Suhotra Swami

Osobní a neosobní pojetí Absolutní Pravdy

Přednáška, která se uskutečnila v Kodani, 4. září 1995

Bhagavad-gītā 12. kapitola, verše 1 -5

arjuna uvāca

*evaṁ satata-yuktā ye bhaktās tvām paryupāsate
ye cāpy akṣaram avyaktam teṣāṁ ke yoga-vittamāḥ*

śrī-bhagavān uvāca

*māy āveśya mano ye mām nitya-yuktā upāsate
śraddhayā parayopetās te me yuktatamā matāḥ*

*ye tv akṣaram anirdeśyam avyaktam paryupāsate
sarvatra-gam acintyaṁ ca kūṭa-satham acalaṁ dhruvam*

*sanniyamyendriya-grāmaṁ sarvatra sama-buddhayaḥ
te prāpnuvanti mām eva sarva-bhūta-hite ratāḥ*

*kleśo 'dhikataras teṣāṁ avyaktāsakta-cetasām
avyaktā hi gatir duḥkham dehavadbhir avāpyate*

Arjuna se zeptal: Považuješ za dokonalejší ty, kteří Ti s oddaností svědomitě slouží, nebo ty, kteří uctívají neosobní, neprojevené Brahma?

Vznešený pravil: Za nejdokonalejší považuji ty, kteří Mne neustále uctívají s velkou a transcendentální vírou a jejichž mysl je upřena na Moji osobní podobu.

Ale i ti, kdo uctívají neprojevené, smysly nepostižitelné, všepronikající, nepochopitelné, neměnné, pevné, nehybné - neosobní pojetí Absolutní Pravdy - ovládním smyslu a tím, že se všemi jednají stejně a pracují pro všeobecné blaho, Mě nakonec také dosáhnou.

Dělat pokroky je velmi obtížné pro ty, jejichž mysl lpí na neprojeveném, neosobním aspektu Nejvyššího; tato cesta je vždy nesnadná pro ty, kdo jsou v zajetí těla.

Arjuna se zeptal: „Který proces duchovního pokroku je lepší - cesta impersonalismu nebo personalismu?“ Rozumí všichni, co ta dvě slova impersonalismus a personalismus znamenají? Impersonalismus znamená přemýšlet o Bohu jako o tom, kdo nemá jméno, podobu, vlastnosti, činnosti a osobnost. A personalismus znamená vědět, že Bůh je Nejvyšší Osobnost Božství. V druhém verši jsme slyšeli, jak Pán Kršna velice jasně odpovídá: *māyā āveśya mano ye māñ nitya-yuktā upāsate*. Ti, kteří se na Mě obracejí v Mé osobní podobě a uctívají Mě - *śraddhayā parayopetās* - s velkou vírou a oddaností, jsou výše. V pátém verši Pán říká o impersonalistech: *kleśo 'dhikataras teṣāṃ avyaktāsakta-cetasām*. Pro ty, kdo jsou připoutáni k avyakta - neosobnímu pojetí, je pokrok velice obtížný. Poslechněme si nyní výklad Šríly Prabhupády.

VÝZNAM: Skupina transcendentalistů, kteří následují cestu nepochopitelného, neprojeveného, neosobního rysu Nejvyššího Pána, se nazývá *jñāna-yogīni*, a ti, kdo mají plné vědomí Kršny a jsou zaměstnáni v oddané službě Pánu, se nazývají *bhakti-yogīni*. Zde je vyjádřen rozdíl

mezi *jñāna-yogou* a *bhakti-yogou*. Proces *jñāna-yogy*, ačkoliv vede ke stejnému konečnému cíli, je velice obtížný, zatímco cesta *bhakti-yogy*, proces přímé služby Nejvyšší Osobnosti Božství, je snadnější a pro vtělené duše je přirozený. Individuální duše je vtělená od nepaměti. Je pro ni velmi obtížné teoreticky pochopit, že není tělo. *Bhakti-yogī* přijímá Božstvo Kršny jako hodné uctívání, protože v mysli je zafixováno tělesné pojetí, které se tak může uplatnit. Samozřejmě, že uctívání Nejvyšší Osobnosti Božství v Jeho podobě v chrámu není uctívání idolů. Ve védské literatuře jsou důkazy, že uctívání může být *saguṇa* a *nirguṇa* - Nejvyšší má nebo nemá vlastnosti. Uctívání Božstva v chrámu je uctívání *saguṇa*, protože Pán je představován hmotnými vlastnostmi. Ale podoba Pána, ačkoliv je představována hmotnými kvalitami jako kámen, dřevo nebo olejomalba, není ve skutečnosti hmotná. To je absolutní povaha Nejvyššího Pána.

Zde můžeme uvést hrubý příklad. Na ulici najdeme poštovní schránky, a když do nich hodíme dopisy, přirozeně dojdou bez obtíží na místo svého určení. Ale žádná stará krabice nebo napodobenina poštovní schránky, kterou někde najdeme, ale která není uznaná poštovním úřadem, stejnému účelu neposlouží. Podobně má Bůh zmocněnou podobu Božstva, která se nazývá *arcā-vigraha*. Tato *arcā-vigraha* je inkarnací Nejvyššího Pána. Bůh jejím prostřednictvím přijímá službu. Pán je všemocný; proto touto inkarnací *arcā-vigraha* může přijímat službu Svého oddaného, jen aby to usnadnil lidem v podmíněném životě.

Pro oddaného tedy neexistují obtíže v dosažení Nejvyššího okamžitě a přímo, ale pro ty, kdo následují neosobní způsob duchovní realizace, je jejich cesta obtížná. Musí pochopit neprojevené zastoupení Nejvyššího z védské literatury jako jsou Upanišady, musí se naučit jazyk, rozumět nevnímáním pocitům a realizovat všechny tyto procesy. Pro obyčejného člověka to není snadné. Ten, kdo je ve vědomí Kršny, zaměstnaný v oddané službě, velice snadno realizuje Nejvyšší Osobnost Božství jednoduše tím, že má vedení pravého duchovního mistra, správně se klaní Božstvu, naslouchá o slávě Pána a jí zbytky jídla obětovaného Pánu. Není pochyb o tom, že impersonalisté zbytečně přijímají obtížnou cestu s rizikem, že v konečném cíli nerealizují Absolutní Pravdu.

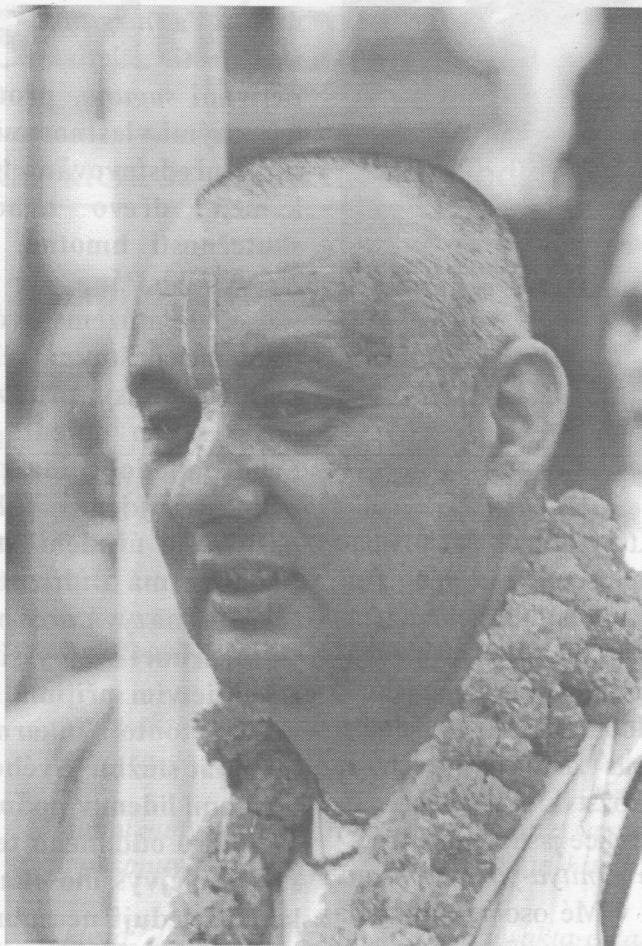
Ale personalista bez jakéhokoliv rizika, potíží nebo problémů přistupuje k Nejvyšší Osobnosti přímo. Podobná pasáž se objevuje ve Šrímad-Bhágavatamu. Je tam řečeno, že pokud se člověk má nakonec odevzdat Nejvyšší Osobnosti Božství (tento proces odevzdání se se nazývá bhakti), ale místo toho podstupuje obtíže pochopení, co je Brahman a co není Brahman, a stráví tak celý život, zakouší pouze nesnáze. Zde se proto radí, že člověk by se neměl dávat touto problematickou cestou sebe-realizace, protože konečný výsledek je nejistý.

Živá bytost je individuální duše věčně, a jestliže chce splynout s duchovním celkem, může dosáhnout realizace aspektu věčnosti a poznání své původní povahy, ale blažená část není realizována. Milostí oddaného může takový transcendentální, velmi vzdělaný v procesu *jñāna-yogy*, začít provozovat *bhakti-yogu*, neboli oddanou službu. V tom okamžiku se dlouhé praktikování impersonalismu stává zdrojem problému, protože se této představě nemůže zbavit. Proto je vtělená duše neustále

v obtížné situaci, ať v době praktikování nebo v době realizace. Každá živá bytost je částečně nezávislá a člověk by měl vědět, že tato neprojevená realizace je proti přirozenosti jeho duchovního blaženého já. Člověk by tento proces neměl přijímat. Pro každou individuální živou bytost je nejlepší způsob proces vědomí Kršny, který zahrnuje úplné zaměstnání se v oddanou službu. Jestliže chceme ignorovat tuto oddanou službu, hrozí nám nebezpečí, že se obrátíme k ateismu. A proto by nikdy nemělo být doporučováno, a zvláště ne v tomto věku, zaměřovat pozornost na to, co je neprojevené,

nepochopitelné a mimo dosah smyslů, jak už bylo řečeno v tomto verši. Pán Kršna to nedoporučuje.

Šríla Prabhupáda píše, že cesta impersonalismu člověka nakonec přivede ke stejnému cíli jako cesta personalismu, ale neosobní cesta je mnohem obtížnější. Je to proto, že impersonalisté i personalisté jsou ve vztahu ke stejné nejvyšší bytosti. Uvedu příklad z indické historie. Indie byla dříve britskou kolonií a Britové vybudovali železnici po celé Indii. Když byla otevřena nová trasa, byla to pro Indý velká zvláštnost, vidět vlak. V jedné vesnické zastávce se shromáždilo mnoho lidí, aby se poprvé podívali na vlak. Bylo to večer po západu slunce. První, co v dálce zahledli, bylo velké světlo. Jak se vlak přibližoval, stále se zvětšovalo. Někteří vesničané byli tak vzrušení, že utíkali domů a vyprávěli svým příbuzným: „Viděl jsem vlak. Je to velké světlo.“ Další tam stáli trochu déle, dokud se vlak více nepřiblížil, a slyšeli jeho silné pískání a hluk. Bylo to pro ně moc: „Musím jít.“ Běželi domů a říkali: „Viděl jsem vlak, vydává velké světlo a mocné zvuky. Viděl jsem jeho tvar - je ohromný a dlouhý.

Těžko jsme ho mohli ve tmě vidět, ale něco jsme zahlédli. Je velice mocný.“ Ostatní vesničané počkali až vlak skutečně přijel do stanice a zastavil. Mohli vidět celý vlak - lokomotivu, vagóny pro cestující. A nejvíce je překvapilo, že když vlak konečně zastavil, otevřely se dveře a vystupovali lidé. Pochopili: „Můžeme také nastoupit a vlak nás někam odveze.“ Nemůžeme říci, že první a druhá skupina vesničanů, kteří utekli dříve, nevěděli o vlaku nic. Určitě něco věděli, ale jejich poznání zjevně není úplné. Lidé, kteří zůstali, mohli vidět vlak v úplnosti a mohli vidět osobní aspekt vlaku - cestující, kteří vystupovali a nastupovali.

Podobně existují tři stádia realizace Boha. První stadium se nazývá realizace brahmanu, kdy Bůh je chápán jako *brahmajyoti*, božské světlo. Světlo, které věčně září nad temnotou tohoto hmotného projevení. *Brahmajyoti* je cílem *jñāna-yogīnů*. Jejich metoda je negace. V sanskrtu se tomu říká *neti-neti*, což znamená „to ne, to ne“. Filozofickou spekulací negují všechny vnímatelné podoby a jména. Když jsou schopni negovat veškeré vnímání, pak se mohou dostat do neosobního stavu vědomí. V tomto postavení mohou vnímat věčně *brahmajyoti*. Pro takové *jñānī*, jak zde Kršna říká, je cesta velmi obtížná. Protože jsou koneckonců osoby, ale prostřednictvím meditace se snaží stát se neosobními. Jejich zkušenost osobnosti je ovšem jenom materiální zkušenost, která je plná utrpení. Myslí si, že lék na utrpení je úplně skoncovat s osobností. To není moc dobrý návrh. Představte si, že trpíte hroznou bolestí hlavy, která vás pronásleduje den za dnem. Jdete k lékaři, který se specializuje na problémy s hlavou. Rekněme, že se jmenuje doktor Sekáč. Přijdete do jeho ordinace, vysvětlíte mu svůj problém a on řekne: „Žádný strach, tohle vyléčím velice rychle.“ Sáhne do zásuvky a vytáhne velký sekáček. „Mám velice jednoduchý lék proti bolesti hlavy - prostě usekneme hlavu. Žádná hlava - žádné bolení hlavy.“ To je přirovnání k impersonalistickému pojetí řešení problémů hmotné existence. Žádná osobnost - žádné problémy. Cílem impersonalistů je splynout se světlem *brahmajyoti*. A tak si myslí, že se sami stanou Bohem.

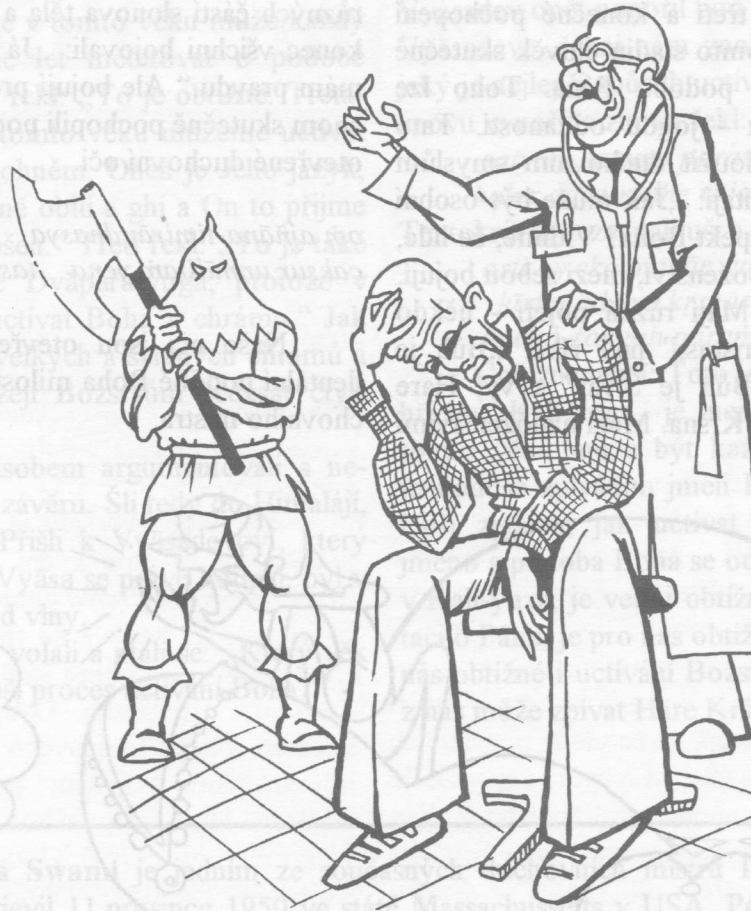
Jeden takový *jñāna-yogī*, který si představoval, že je Bůh, šel po tržnici v Indii. Myslel si: „Ano, konečně, po dlouhé meditaci, jsem pochopil,

že jsem Bůh.“ Najednou se na tržnici objevil slon a měl na zádech člověka, který ho řídil. Ten člověk volal: „Udělejte cestu pro slona, všichni jděte stranou.“ Všichni lidé uhýbali a dělali širokou cestu. Jen ten *jñāna-yogī* zůstal uprostřed cesty. Myslel si: „Když uhnu z cesty, zničí to mou realizaci, že jsem Bůh. Zůstanu tady.“ Slon se přiblížil, a když viděl, že ten člověk mu stojí v cestě, svým chobotem ho jenom smetl stranou a tento nový „Bůh“ letěl vzduchem a přistál ve stánku se zeleninou. Zlomil si nohu, měl spoustu odřenin a ovoce a zelenina se rozletěla na všechny strany. Pak se přibelhal zpět ke svému guruovi a velice pokorně řekl: „*Gurujī*,

dnes jsem si myslel, že jsem Bůh, myslel jsem si, že jsem pochopil vaše učení. Ale pak mě najednou odhodil stranou slon. Teď mám zlomenou nohu a všechno mě bolí. Jak to mám chápat?“ Guru se zlobil: „Neslyšel jsi Boha na zádech slona, který ti říkal, abys uhnul z cesty?“ Je-li každý Bůh, pak vzniká v tomto světě velký organizační problém. To je politika neosobní jednotnosti.

Pak jsme mluvili o dalším stadiu, kdy lidé viděli vlak a pochopili, že je velice mocný. To je realizace Paramátmy. Paramátma

znamená Nadduše. Jogíni, kteří realizují Paramátmu, chtějí touto realizací vyvinout mystické síly - jako létat v tomto těle (levitovat) nebo vědět, co si jiní lidé myslí, nebo nechat něco - třeba rásagulu - objevit se ve své ruce, a jiné takové věci. Tito jogíni si myslí, že rozvíjením těchto sil se stanou nakonec osvobozenými od všeho utrpení. Ale naneštěstí mají, Kršnova iluzorní energie, je mnohem rychlejší. Zatímco se jogí snaží vyvinout mystické síly, mají v podobě chtíče, hněvu, chamtivosti, šílenosti, iluze, závisti stáhne takového jogína dolů. Ve védských písmech je mnoho takových příběhů.

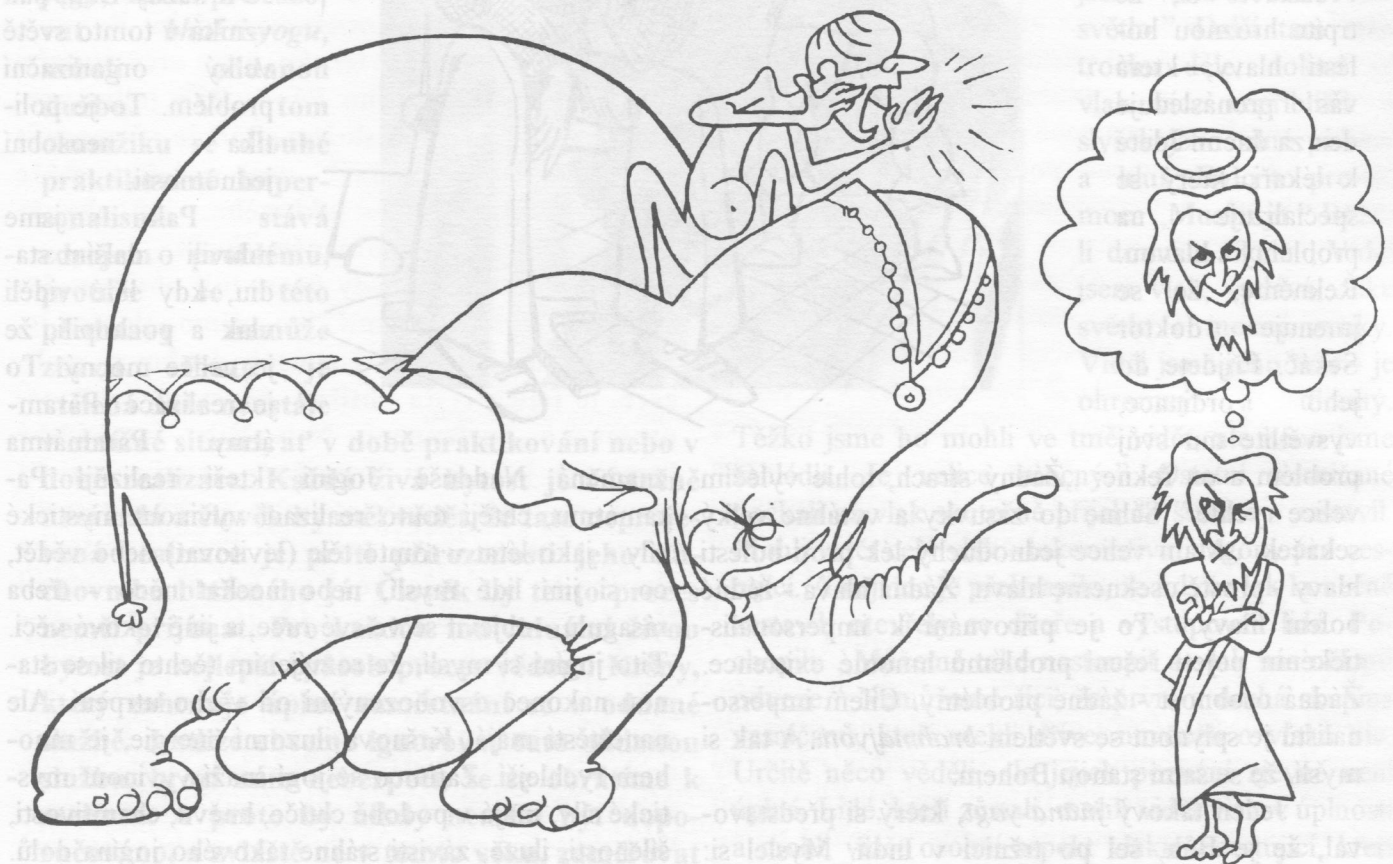
Ukazuje to jeden příběh o dřevorubci, který šel do velice hlubokého lesa. Chtěl porazit mnoho stromů a udělat velký náklad, který pak prodá. Když odcházel, přítel ho varoval: „Ale ten les, do kterého jdeš, je plný nebezpečných zvířat. I když máš svou pilu, není to moc dobrá zbraň.“ Dřevorubec odpověděl: „Víš, v lese je spousta přírodních zbraní. Člověk jen uřízne větev a má tyč.“ Přišel do nejhlubší a nejtemnější části lesa, vytáhl svou pilu a najednou uslyšel z křoví řev tygra. Myslel si: „Blíží se sem tygr. Dobře, uříznu si větev,“ a začal řezat. Tygr na něj skočil a sežral ho, protože to řezání trvá příliš dlouho.

Úplná realizace vlaku, když vagóny zastaví a člověk může vidět lidi, jak vystupují a nastupují, jak jsme vysvětlili, to je třetí a konečné pochopení Osobnosti Božství. V tomto stadiu člověk skutečně vnímá transcendentální podobu Pána. Toho lze dosáhnout bhakti-jógou - jógou oddanosti. Tato forma jógy znamená sloužit duchovním smyslům Boha. Někteří lidé namítají: „Jak může být osobní podoba Pána nejvyšší aspekt Boha? Vidíme, že lidé, kteří následují různá náboženství, mezi sebou bojují, jaká je podoba Boha. Mají různá pojetí - někdo říká: „Bůh je Ježíš Kristus,“ jiný říká: „Bůh je Buddha,“ další říká: „Bůh je Šiva,“ a vy, Hare Kršna, říkáte, že Bůh je Kršna. Mezi náboženstvími

je někdy tolik bojů, násilí a válek.“ Ale to je proto, že takoví následovníci náboženství jsou slepí. Možná mají nějaké ponětí o podobě Boha, ale nerealizovali to. Kdyby skutečně zrealizovali všepřitažlivou, krásnou, všebláženou podobu Boha, pak by byli dokonale spokojení, klidní a milující. Abychom skutečně poznali čistou podobu Boha, duchovní smysly, duchovní oči musí být otevřené. Jinak je to jako v příběhu o slepcích a slonu, možná jste ho slyšeli. Bylo asi půl tuctu slepých lidí, kterým řekli: „Před vámi je slon. Popište nám, jak vypadá.“ Jeden se dotkl sloních klů a řekl: „Slon je jako býk.“ Další se dotkl chobotu a řekl: „Slon je jako dlouhý, tlustý had.“ Další se dotkl nohy a řekl: „Slon je jako strom.“ Různí slepí lidé se dotkli různých částí slonova těla a měli různá pojetí a nakonec všichni bojovali: „Já mám pravdu.“ „Ne, já mám pravdu.“ Ale bojují proto, že jsou slepí. Abychom skutečně pochopili podobu Boha, musíme mít otevřené duchovní oči.

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Naše oči jsou otevřeny absolutní transcendentální podobě Boha milostí oddaného Boha - duchovního mistra.

V tomto výkladu jsme slyšeli od Šríly Prabhupády, jak se milostí oddaného Boha Bůh zjevuje v podobě, kterou můžeme vidět těmato očima. Bůh se zjevuje v podobě, kterou tady vidíme - to je obrázek Pañcatattvy - podoba Boha v Jeho inkarnaci jako Šrí Caitanya Mahāprabhu a Jeho čtyři energie. Zjevuje se v této podobě, abychom Ho mohli uctívat. Jak bychom měli uctívat podobu Pána?

Jednou o této otázce diskutovali tři světci. Přeli se o to, co je nejlepší způsob uctívání Boha. Jeden z nich tvrdil, že nejlepší způsob je meditovat o podobě Boha tak, jak se to provádí v Satya-yuze. To je nejlepší věk. Možná víte, že existují čtyři věky a Satya-yuga je první. Jeden světec říkal: „Satya-yuga je nejlepší, protože v tomto věku může každý prostě po několik tisíc let meditovat o podobě Pána.“ Ale další světec řekl: „To je obtížné. Treta-yuga je lepší, neboť v tomto věku můžeme uctívat Boha yajňou - obětí s ohněm. Oheň je Jeho jazyk, takže obětujeme do ohně obilí a ghí a On to přijme a je s naší službou potěšen.“ Třetí řekl: „To je také dost obtížné. Lepší je Dvāpara-yuga, protože v tomto věku můžeme uctívat Boha v chrámu.“ Jak víte, v Indii je mnoho velkých a slavných chrámů a bráhmani v nich nabízejí Božstvům šedesát čtyři předmětů uctívání.

Světci tímto způsobem argumentovali a nemohli dojít k žádnému závěru. Šli tedy do Himalájí, do Badarika ášramu. Přišli k Vyāsadevovi, který sestavil védská písmena. Vyāsa se právě koupal, byl v rybníku a potápěl se pod vlny.

Tři světci na něj volali a ptali se: „Který věk je nejlepší a co je nejlepší proces uctívání Boha?“

A on odpověděl:

Šríla Suhotra Swami je jedním ze současných duchovních mistrů ISKCONu. V tomto hmotném světě se zjevil 11. prosince 1950 ve státě Massachussetts v USA. Poprvé se setkal s oddanými v Detroitu a od roku 1970 žil v chrámu ISKCONu v Bostonu. V červnu 1971 ho Šríla Prabhupāda osobně zasvětil. Dva roky cestoval se sankīrtanovou skupinou Rāhā-Damodara Viṣṇu-jany Swamiho a od roku 1976 byl členem skupiny, kterou vedl Satsvarūpa dāsa Goswami a která distribuovala knihy Šríly Prabhupādy na universitách a v knihovnách v USA. Později odjel na šest měsíců do Indie, kde se zúčastnil kazatelských programů a navštívil svatá místa. V roce 1978 přijal pozvání Šríly Harikeši Swamiho a odjel do Evropy, aby naplnil knihovny v Německu a Švýcarsku knihami Šríly Prabhupādy. V letech 1979 až 1987 kázal po celé Evropě (v roce 1982 vstoupil do stavu odříkání sannyāsa). V roce 1987 se soustředil na kázání ve Skandinávii a otevřel dva chrámy - v Oslo a v Kodani. V roce 1988 začal kázat po celém světě. Cestoval do Malaysie, Austrálie, na Nový Zéland a do Indie. Od roku 1989 je zasvěcujícím duchovním mistrem a přijímá žáky z celého světa. Od roku 1990 je členem správní rady ISKCONu - GBC.

*satyam satyam param satyam
kaler doṣa-nidhe rājan
asti hy eko mahān guṇaḥ
kīrtanād eva kṛṣṇasya
mukta-saṅgaḥ param vrajet*

„Toto je nejvyšší pravda - Kali-yuga je nejlepší věk...“

Jakmile světci zaslechli slovo Kali, zacpali si uši, protože kali znamená hřích. Kali je zosobněním hřichu. Byli to tři velcí světci, bráhmanové, a nemohli uvěřit, že ve věku Kali existuje něco dobrého. Zacpali si uši a pak se ptali: „Co to říkal? Neslyšel jsem, měl jsem zacpané uši. Jakmile řekl Kali, nechtěl jsem dále poslouchat, ale on je Vyāsadev, sestavil veškeré védské poznání.“ Mezitím se Vyāsadev opět ponořil pod vodu. Volali: „Prosíme, Vyāsadeve, řekni nám znovu, co je nejlepší věk a jaký je nejlepší způsob uctívání Boha.“ Konečně se znovu vynořil a znovu řekl:

*satyam satyam param satyam
kaler doṣa-nidhe rājan*

Tentokrát si nezacpali uši a slyšeli, jak říká:

*asti hy eko mahān guṇaḥ
kīrtanād eva kṛṣṇasya
mukta-saṅgaḥ param vrajet.*

Což znamená: Toto je pravda, čtvrtý věk, věk hřichu, Kali-yuga, je nejlepší. Proč? Protože v tomto věku může být každý osvobozen z hřichů jednoduše zpíváním jmen Kršny. A to je také nejlepší způsob, jak uctívat podobu Pána, protože jméno a podoba Boha se od sebe neliší. Pro nás, lidi v Kali-yuze, je velmi obtížné ovládat mysl v meditaci o Pánu, je pro nás obtížné provádět yajňi, je pro nás obtížné i uctívání Božstev v chrámu, ale každý z nás může zpívat Hare Kršna mahámantru.

Śrī Māyāpur Dhām

Na světě existuje nespočet míst, kam lidé jezdí za poznáním, odpočinkem, dobrodružstvím atd. Každý člověk touží po trvalém štěstí, dokonalém poznání a věčnosti a tato touha ho přivádí na různá místa naší planety a dokonce i do vesmíru, ale i přes veškeré tyto snahy nám vyšší cíle lidské existence zůstávají utajeny. My bychom vás však chtěli přivést na místa, která nás nezaujmu pouze svou exotikou a zvláštností, ale hlavně tím, že zde lze najít to nejcennější, co každá živá bytost v tomto světě hledá - realizaci své skutečné identity a tudíž i svého věčného vztahu k Nejvyšší Osobnosti Božství, Śrī Kṛṣṇovi.

Podle védských písem je Bhārata-varṣa, neboli Indie, slavná, protože je tam mnoho svatých míst. A tato písmena dodávají, že ze všech posvátných míst je Gaura Maṇḍala (Śrī Māyāpur) nejvyšší. Je to proto, že se zde v patnáctém století Nejvyšší Pán zjevil ve Své nejmilostivější inkarnaci jako Śrī Caitanya Mahāprabhu a předvedl spolu se Svými věčnými společníky z duchovního světa úžasné transcendentální zábavy.

Duchovní význam Māyāpuru nebyl dost dobře znám dokud se neobjevil na začátku minulého století Śrīla Bhaktivinod Ṭhākura. Slávy Śrī Navadvīp Dhāmu jsou neomezené a hluboké. Pouze milostí takových vznešených vaiṣṇavů jako je Śrīla Sat-cit-ānanda Bhaktivinod Ṭhākura jsme schopni se dozvědět o zábavách a důležitosti tohoto svatého dhāmu. Díky čistotě a vizi tohoto velkého vaiṣṇavy můžeme přijít do kontaktu s tímto dhāmem, a získat tak alespoň nějaké pochopení o

zábavách Śrī Caitanyi Mahāprabhua. Takže jsme se rozhodli, že vás na stránkách našeho časopisu podrobněji seznámíme s hlubším významem tohoto velice zvláštního místa, které je již po staletí středem zájmu všech duchovně založených lidí toužících po rozvinutí čisté lásky k Bohu. V tomto čísle vás chceme seznámit s historií tohoto posvátného místa a v dalších pak s jeho současností a budoucností.

Śrīdhām Māyāpur je středem oblasti, která se podobá lotosovému květu a skládá se z devíti ostrovů. A protože *nava* znamená devět a *dvīpa* znamená ostrov, nazývá se tato oblast Śrī Navadvīp Dhām. Celá tato oblast se nachází v okrese Nadia v Západním Bengálsku. Ostrov Antardvīp, který je středem tohoto lotosového květu a v jehož centru leží Śrīdhām Māyāpur, je obklopen osmi dalšími ostrovy, které připomínají okvětní lístky lotosu. Jsou to: Simantadvīp, Godrumadvīp, Madhyadvīp, Koladvīp, Ritadvīp, Jahnudvīp, Modadrumdvīp a Rudradvīp. Každý z těchto ostrovů představuje jeden z devíti způsobů oddané služby. Śrī Antardvīp představuje *ātma-nivedanam* neboli úplné odevzdání se Pánu; Śrī Simantadvīp - *śravaṇam* - naslouchání o Pánu; Śrī Godrumadvīp - *kīrtanam* - opěvování Pána; Śrī Madhyadvīp - *smaraṇam* - vzpomínání na Pána; Śrī Koladvīp - *pāda-sevanam* - sloužení lotosovým nohám Pána; Śrī Ritadvīp - *arcanam* - uctívání Pána; Śrī Jahnudvīp - *vandanam* - modlení se k Pánu; Śrī Modadrumdvīp - *dāsyam* - sloužení Pánu; Śrī Rudradvīp - *sakhyam* - přátelení se s Pánem. V transcendentální zemi Śrī

Dhāmu se také nachází šestnáct posvátných řek: Yamuna devī, Sarasvatī devī, Ganga devī, Brahma-putra, Bhagavatī, Gomatī, Tamrapanī, Kṛtamala, Sarayu, Vidyadarī, Narmada, Sindhu, Kaverī, Godavarī, Mandakinī a Alakananda. Toky těchto řek dávají Navadvīp Dhāmu podobu lotosu s osmi okvětními lístky. Na území Navadvīp Dhāmu se nachází i sedm svatých měst: Kāsī, Ayodhya, Mathurā, Haridvar, Kāñčī, Avanti, Dvārakā a dvanáct transcendentálních lesů: Bhadravan, Balavan, Bhandiravan, Gokul-mahāvan, Bahulavan, Kamyavan, Kamudavan, Madhuvan, Talavan a Vṛndāvan. Je zde také věčně situován Śvetadvīp, Vaikuṇṭha, Mathurā, Kurukṣetra, Puskara, Naimiṣāraṇya a Vṛndāvan. Oddaný však může tato místa vidět pouze milostí Nityānandy Prabhua a duchovního mistra.

Podle písem leží Antardvīp, na kterém se nachází Māyāpur, na východní straně Gangy spolu se Simantadvīpem, Godrumadvīpem a Madhyadvīpem. Zbývajících pět ostrovů - Koladvīp, Ritudvīp, Jahnudvīp, Modadrumdvīp a Rudradvīp - leží všechny na západní straně Gangy.

Jednou pozdě večer v prosinci roku 1887 seděl Śrīla Bhaktivinod Ṭhākura na střeše Rani Dharmasaly v Navadvīpu a soustředil se na zpívání Hare Kṛṣṇa mantry na růženci. Najednou se jeho meditace přerušila transcendentální vizí objevující se na severu, za řekou Gangou. Vzhlédl a uviděl neobvyklé světlo, ve kterém rozeznal vysokou palmu. Blízko toho stromu viděl malý domek, ze kterého vycházela oslnivá záře. Śrīla Bhaktivinod okamžitě pochopil, že jeho dlouhé hledání skutečného místa narození Śrī Caitany Mahāprabhua se chýlí k úspěšnému konci.

Po staletí si následovníci Pána Caitany nebyli jistí, kde se skutečně Śrī Caitanya narodil, protože místo bylo krátce po Jeho odchodu zaplaveno. Śrīla

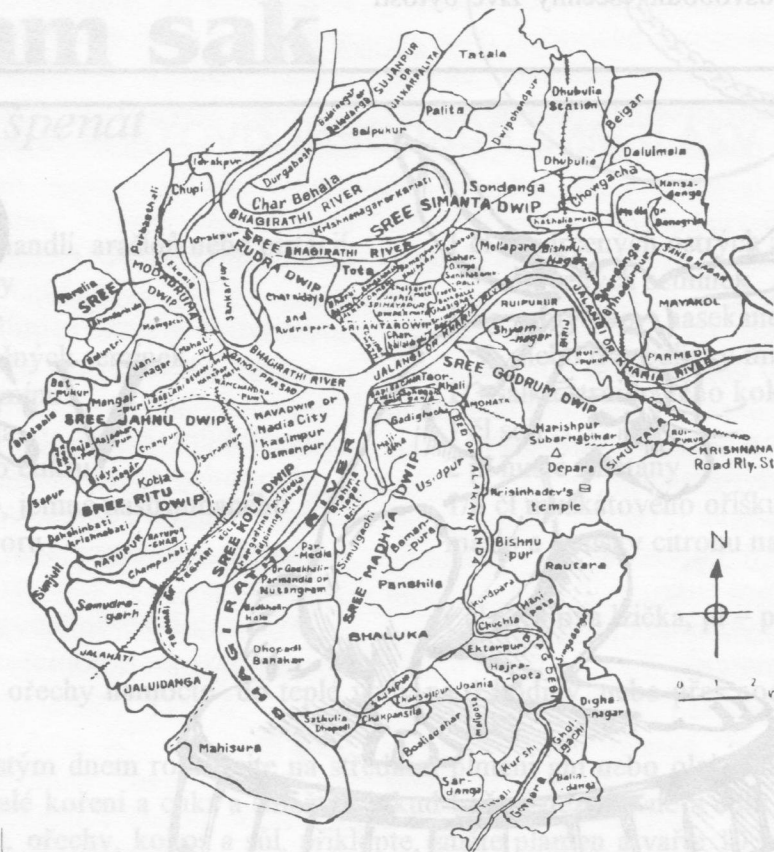
Bhaktivinod dlouho snil o obnovení skutečného místa Jeho narození a postavení nádherného chrámu pro Pána Caitanyu. Studoval staré rukopisy Caitanya Bhāgavaty, Navadvīp Dhām Parikram od Narahari Sarkar Ṭhākura, britské mapy z 18. století, úřední listiny a staré vládní zápisy a ujistil se o tom, že Nadie byla dříve na východním břehu Gangy - tam, odkud vycházela úžasná záře.

Brzy zjistil, že k místu, odkud vycházela záře, se váže mnoho příběhů a zvěstí. V oblasti bylo sedm velkých kopců hlíny, na kterých nerostlo nic kromě rostlinek tulasī. V noci odtamtud vycházely divné zvuky a světla a pověřiví muslimové z vesnice udržovali uctivý odstup.

Potom, co mluvil s mnoha váženými svatými osobami, se Śrīla Bhaktivinod Ṭhākura rozhodl přinést na to místo svého duchovního mistra Śrīlu Jagannāth dās Babajīho. Śrīla Jagannāth dās Babajī byl v té době velice starý a slabý; špatně viděl a nemohl chodit, takže ho museli nosit v koši.

Na malé loďce přepluli řeku Jalāngī. Najednou Jagannāth dās Babajī Mahārāja poznal, že to je opravdu místo narození Pána Caitany, a ve velké transcendentální radosti vyskočil z koše, skákal vysoko do vzduchu a vykřikoval jména Pána, i když ještě před několika minutami nebyl schopen udržet se na svých slabých a starých nohách. Śrīla Bhaktivinod a Śrīla Jagannāth dās Babajī plakali z extáze. Místo narození Pána Caitany bylo objeveno!

Brzy na to Śrīla Bhaktivinod Ṭhākura na tom místě nechal sám postavit krásný chrám a jeho víze se začala rozšiřovat. Ve své Śrī Caitanya Śikṣāmṛte předpověděl den, kdy se lidé z cizích zemí spojí se svými indickými bratry na posvátné zemi Śrī Māyāpuru a budou zpívat: „Jaya Śačinandana, jaya Śačinandana“ a tančit v extázi Śrī Kṛṣṇa sankīrtanu.

A napsal o velké osobnosti, která se brzy zjeví, aby naplnila tuto předpověď.

Vaišnavové, čisté oddaní Pána, vědí, že tato zmocněná osobnost se objevila jako Jeho Božská Milost A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda, zakladatel-ācārya Mezinárodní společnosti pro vědomí Kṛṣṇy (ISKCON). Díky odhodlání a čisté oddanosti Śrīly Prabhupādy se ISKCON úspěšně rozšířil prakticky do všech zemí na světě a šíří se stále rychleji než předtím. V Sajjana-toṣaṇi Śrīla Bhaktivinod Thākura napsal: „Pán Caitanya nese- stoupil proto, aby osvobodil pár lidí v Indii. Jeho hlavním cílem bylo osvobodit všechny živé bytosti

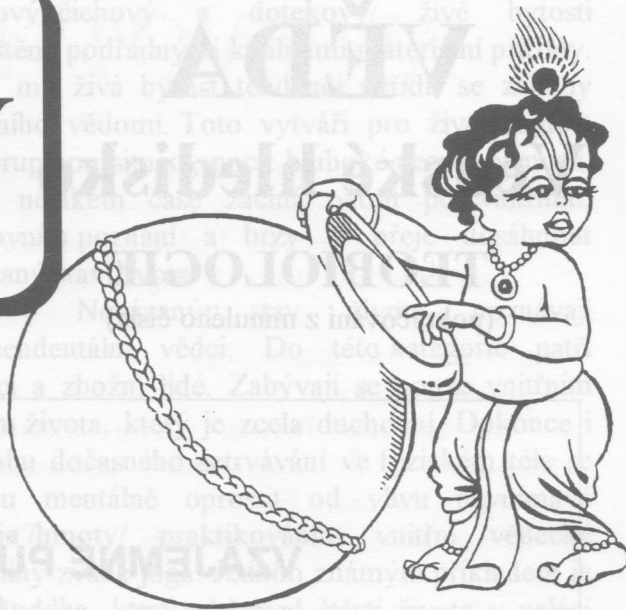
ve všech zemích a po celém vesmíru a kázat věčné náboženství.”

Jednou večer Śrīla Bhaktivinod klidně seděl ve svém domě v Godrumdvīpu, Surabhi Kuñj, a přes čistou vodu řeky Jalāṅgī se díval směrem ke Śrī Māyāpuru. V krátké přestávce při psaní svých devocionálních textů znovu uviděl oslnivou záři, která vycházela z posvátného místa Śrī Māyāpuru a šířila se všemi směry. Měl vizi úžasného zlatého města, duchovního města - konečné splnění snu vaišnavských ācāryů- odkud bude jednoho dne celý svět zaplaven čistou láskou k Bohu.

Co
Vám to
při
po
mí
ná
?

Recepty od
GÓVINDY

Badam sak

Bengálský špenát
(pro 4 - 6 osob)

2/3 šálku (100g) mandlí, arašídů nebo pistácií
2 šálky horké vody
3 pl ghí nebo oleje
1 čl černých hořčičných semínek
1/2 čl indického kmínu
1/8 čl řeckého sena
1 1/2 pl přírodního cukru
1/2 pl oloupaného, jemně nastrohaného
čerstvého zázvoru

1 čl rozdrcených ostrých zelených čili papriček,
zbavených semínek
1 kg omytého nasekaného čerstvého špenátu
nebo dva balíčky mraženého špenátu
1/3 šálku strouhaného kokosu
1 čl soli
2 pl husté smetany
1/8 čl muškátového oříšku
másla a kousky citronu na ozdobení

(čl = čajová lžička, pl = polévková lžice)

1. Mandle nebo ořechy namočte do teplé vody na 4 hodiny, nebo přes noc. Olupejte je, znovu opláchněte a osušte.

2. V hrnci s tlustým dnem rozehřejte na středním plameni ghí nebo olej. Když se olej rozpálí, ale ještě nekouří, přidejte celé koření a cukr a smažte, dokud koření neztmavne a cukr nezkaramelizuje. Přidejte zázvor, čili, špenát, ořechy, kokos a sůl, přiklopte, snižte plamen a vařte 10 min. Potom odkryjte a pomocí dvou vidliček otočte, takže se uvařené listy zespu dostanou navrch a naopak. Je-li třeba, přidejte vodu a vařte dalších 10 min

3. Vmíchejte smetanu, muškátový oříšek a odstavte z ohně. Nabídněte Kršnovi, a před podáváním ozdobte každou porci kouskem másla a citronu.

GÓVINDA

Vegetariánský klub
PO - PÁ 12.00 - 18.00
Na hrázi 5, Praha 8 - Libeň
metro Palmovka
tel: (02) 68 37 226

VĚDA

Védské hledisko

TEOBIOLOGIE

(pokračování z minulého čísla)

Tabulka **B**

VZÁJEMNÉ PŮSOBENÍ ŽIVOTA A HMOTY

/Kategorie 1/

HMOTA

prostá

- pohyb není regulován a děje se vždy ve směru nejmenšího odporu, např. řeka
- redukuje se na nejstabilnější stavy vratné termodynamiky
- rozrůstá se zvětčí prostým přemísťováním částíček, např. kandování cukru
- nemá žádný systematický způsob plození potomstva

HMOTA POD VLIVEM ŽIVOTA

složitá

- pohyb je přesně regulován a ovládán, např. metabolický cyklus
- nestabilní vratné stavy hrají v termodynamice dominantní roli
- rozrůstá se zevnitř složitým mechanismem konstrukce, např. růst dítěte
- má krajně komplikovaný mechanismus pro plození potomstva

Tabulka **C**

/Kategorie 2/

ŽIVOT

/nevázaný stav/

prostý

činný

- řídí se zákony absolutního /prvotního/ vědomí
- vždy se podřizující a naslouchající přírodě
- je vědomí očištěné od všech materiálních nečistot
- věčný, obdařený pravdivým poznáním, vždy spokojený a naplněný

ŽIVOT POD VLIVEM MATERIÁLNÍCH TUŽEB

/vázaný stav/

složitý

činný

- snaží se neřídit zákony absolutního /prvotního/ vědomí
- klade odpor a snaží se ovládnout přírodu
- je vědomí znečištěné různou měrou materiálními nečistotami
- dočasný, postrádající pravdivé poznání, stále zažívající dočasnou bolest a rozkoš

Tabulka A popisuje rozdíly mezi hmotou a životem. Hmota je podřadnou, netečnou, nevnímavou, nevědomou a neosobní energií prvotního vědomí, zatímco život je vyšší, aktivně vnímavou, vědomou a osobní energií prvotního vědomí. Jsou to dvě rozdílné energie; nelze je ztotožňovat. Podle tužeb částice vědomé energie - živé bytosti - na sebe život a hmota vzájemně působí ve dvou kategoriích, uvedených níže v tabulkách B a C:

Tabulka B popisuje dobře známé charakteristiky živých bytostí a neživé hmoty. Ale Tab. C je založena na vědě teobiologie a vyžaduje jisté vysvětlení. Z Tab. C je jasné, že existují dva stavy života. Jeden je vázaný stav /život pod vlivem materiálních tužeb/. Všeobecně je nám známý stav vázaný, neboť je charakteristickou vlastností projeveného světa. Jsouce přitahovány neosobní energií prvotního vědomí, zapomínají živé bytosti na svou skutečnou identitu - čisté vědomí - a pokládají dočasný materiální svět za definitivní místo pro své štěstí. Výsledkem je, že téměř všechna světová populace se zabývá fyzikálními aspekty života. Jak bylo zmíněno výše, moderní biologie studuje pouze nevnímavou energii /atomy a molekuly/, která je oživena vnímavou energií prvotního vědomí. Studium vnitřního já, života, vnímavé energie samotné, tudíž zůstává neprozkoumané. To není překvapující, neboť takové studium jde dál než konvenční věda. Tudíž současná vědecká společnost pracuje pod vlivem iluze, že život je koordinovanou chemickou reakcí. Jak můžeme nahlédnout z Tab. A, zjevně to není pravda. Ale po tu dobu, kdy tato iluze bude jako pravda přijímána, bude život vždy jen neustálým bojem za existenci a budou přetrvávat morální dilemata života, o nichž jsme se dříve zmínili.

Vázaný stav života je dočasný; začíná v jistém časovém okamžiku a v konečném čase končí - konkrétně je to zrození a smrt materiálního těla. A jelikož se nikdo nesetkal s věčně živým materiálním tělem, mohlo by se zdát, že život sám je dočasný. Ale mudrci pradávných kultur vždy chápali, že život je nemateriální, nechemický. Je to duchovní, atomické bytí, které zůstane vždy neviditelné vědeckým přístrojům jako je elektronový mikroskop. Jinými slovy, život je duchovní a nadsmyslový.

Vázaný stav života je krajně komplikovaný, neboť v tomto stavu každý zažívá neomezené touhy, jež nejsou nikdy naplněné. Ve

vázaném stavu jsou mysl, inteligence a pět poznávacích smyslů /chuťový, zrakový, sluchový, čichový a dotekový/ živé bytosti znečištěné podřadnými kvalitami materiální přírody. Proto má živá bytost tendenci neřídit se zákony prvotního vědomí. Toto vytváří pro živou bytost rozporuplnou situaci, pocit hluboké nespokojenosti, a po nějakém čase začíná pátrat po vnitřním, duchovním poznání a brzy si přeje dosáhnout nevázaný stav života.

Nevázaný stav života poznávají transcendentální vědci. Do této kategorie patří mudrci a zbožní lidé. Zabývají se pouze vnitřním světem života, který je zcela duchovní. Dokonce i po dobu dočasného setrvávání ve fyzickém těle se mohou mentálně oprostit od vlivu nevnímavé energie /hmoty/ praktikováním vnitřní vědecké disciplíny zvané jóga. Jedním známým příkladem je Pán Buddha, který obětoval štěstí života v paláci životu v askezi. Prostřednictvím tréninku a ovládnání mysli je mnoho velkých jogínů a myslitelů v zemích jako Indie po staletí schopno dosahovat stavu mentální rovnováhy a duševního zdraví, čímž vykonávají ryzí oddanou službu Nejvyššímu, prvotnímu vědomí. V tomto stavu člověk zažívá stálou, intenzivní extázi.

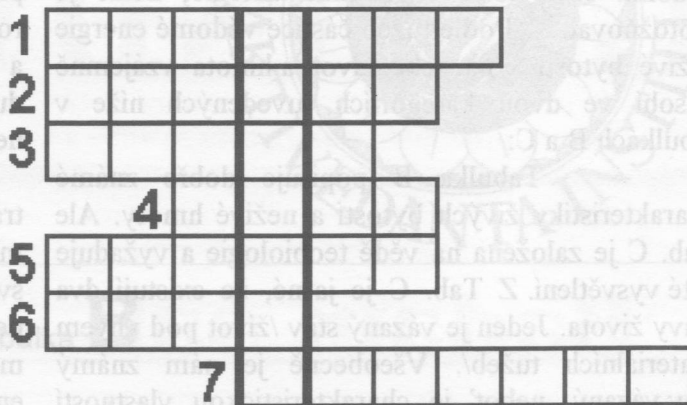
Jak by mohl kdokoli dosáhnout takového extatického štěstí? Nemůžeme tyto zážitky pominout pouze slovy, že je nelze potvrdit moderními vědeckými technikami. Moderní věda nemá žádnou představu o těchto vnitřních, duchovních sférách života. Přesto zůstává faktem, že cvičená, očištěná, sebeovládnutá mysl může překonat tělesné, materiální citění. Tudíž správnou přípravou mysli se člověk může začít učit, jak svoje já oprostit od tělesného uvěznění nevnímavou energií. Toto je podstata všech procesů jógy. Jóga je striktně duchovní obor a trénink pro dosažení nevázaného stavu života; není to mysticismus; je to hodnotná duchovní fyzika.

Nyní, teobiologie zdůrazňuje metodologii oproštění lidského vnitřního já od stavu, kdy je vázáno nevnímavou energií, hmotou. To zahrnuje správné zdokonalování svobodné vůle tak, aby člověk postupně opouštěl svůj postoj vzpoury proti zákonům Absolutna. Toho může být dosaženo chápáním a praktikováním procedury zvané bhaktijóga. Bhakti, sanskrtské slovo, znamená doslova "bezvýhradná láska a oddanost Absolutnímu Vědomí".

(pokračování příště)

KRŠŇOVA KRÍŽOVKA

- 1 - jedenáctý den po úplňku nebo nově, určený hlavně ke zvýšení duchovních aktivit
- 2 - přemýšlení, zahloubání, hluboká meditace
- 3 - čistá spontánní láska k Bohu, nejvyšší dokonalost
- 4 - přívrženec, stoupenec yogy
- 5 - polobůh Měsíce
- 6 - 1. Absolutní Pravda, „zdroj veškeré blaženosti“; 2. Šrī Rāmacandra, inkarnace Kršny jako dokonalý král
- 7 - démoni pojídající lidské bytosti

Víte, kdo zabil démona Muru? Kršna. Proto je jedno z Jeho jmen, ukryté v minulé křížovce, **Murari**.

Vaiṣṇavský kalendář

Květen

11.5. Čt	Mohinī Ekādaśī, půst
12.5. Pá	Dvādaśī, přerušení půstu 5:21 - 8:13 *
13.5. So	Nṛsiṅha Caturdaśī , půst do setmění, Jayānanda Prabhu, odchod
14.5. Ne	Mādhavendra Purī, příchod, Śrīnivās Acārya, příchod
19.5. Pá	Rāmānanda Rāya, odchod
24.5. St	Apara Ekādaśī, půst
25.5. Čt	Dvādaśī, přerušení půstu 4:53 - 10:19 *, Vṛndāvan dās Ṭhakur, příchod

Červen

8.6. Čt	Baladeva Vidyābhuṣana, odchod, Gangamata Gosvāminī, příchod
9.6. Pá	Pāndava Nirjala Ekādaśī , úplný půst (i bez vody, pokud jste během roku nedodrželi nějaké Ekādaśī)
10.6. So	Dvādaśī, přerušení půstu 4:53 - 10:19 *
13.6. Út	Mukunda Datta, odchod, Śrīdhara Pandit, odchod, Śyāmananda Prabhu, odchod
17.6. So	Vakreśvara Pandit, příchod
22.6. Čt	Śrivās Pandit, odchod
23.6. Pá	Yoginī Ekādaśī, půst
24.6. So	Dvādaśī, přerušení půstu 4:53 - 10:21 *
27.6. Út	Gadādhara Pandit, odchod, Śrīla Bhaktivinod Ṭhakur, odchod, půst do poledne
28.6. St	Gundīca Mārjana
30.6. Pá	Ratha yātra, Svarūp Damodar, odchod, Śivānanda Sena, odchod

* letní čas je brán v úvahu

Hare Kršṇa Hare Kršṇa Kršṇa Kršṇa Hare Hare Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare